

Mi-e frică

Artangel

Mi-e frică să-ți ating pleopa cu un sărut,
Să nu-ți strivesc visele clădite cu atâta trudă,
Mi-e frică să te privesc în ochi,
Să nu-ți tulbur limpezimea ce inundă,
Oceanul cristalinului, și să te-ajut,
Ca nu cumva să mă deochi.

Mi-e frică să-ți zâmbesc,
Pentru a nu sparge sărutul furat nu de mult,
Mi-e frică să-ți vorbesc...
Tăcerea-i cea mai dulce, când inima ți-ascult.

Dar nu mi-e frică să zidesc castele din vise
Și ca pe o prințesă să te duc la altar,
Să-ți spulber gânduri negre de coșmar,
Să-ți pun la picioare zilele mele ca dar.

Dar te ajut să-ți țeși visele cu mine,
Cu flori brodate în iia vieții albă,
Deliciul clipelor trăite cu mine să-ți fie o salbă,
Puse la picioarele divinului ascuns în tine.

Și nimeni n-o să-l calce în picioare,
Voi evapora orice clipă ce doare,
Clădind un viitor din prezentul prosper,
Să te am mereu lângă mine, doar sper.

Că mi-e frică de sărutul căsniciei care tulbură iubirea,
De melancolia zilelor care cimentează orbirea
Visând spre o viață mai bună, ca o himeră trecătoare,
Dar nu-i mai dulce nicio clipă prezentă sub soare!